

**STRATEGIA ROZWOJU
WYDZIAŁU CHEMII
UNIwersytetu IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU
NA LATA 2013-2019**

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP	1
2. Z DOŚWIADCZEŃ I WIEDZY NASZYCH PROFESORÓW BUDUJEMY DZISIEJSZĄ TOŻSAMOŚĆ - CHEMICY UNIWERSYTETU IM. ADAMA MICKIEWICZA W POZNANIU	2
3. METODOLOGIA I ETAPY PRACY	5
4. WIZJA WYDZIAŁU CHEMII	7
5. MISJA WYDZIAŁU CHEMII	8
6. CELE STRATEGICZNE, CELE OPERACYJNE	10
6.1. CEL STRATEGICZNY 1: Badania naukowe na najwyższym poziomie	10
6.2. CEL STRATEGICZNY 2: Najwyższa jakość kształcenia	12
6.3. CEL STRATEGICZNY 3: Wydział otwarty na otoczenie	14
6.4. CEL STRATEGICZNY 4: Wydział profesjonalnie zarządzany	16

1. WSTĘP

Szanowni Państwo,

Strategia rozwoju Wydziału Chemii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na lata 2013-2019 to dokument wyznaczający kierunki działania Wydziału w czterech priorytetowych obszarach: badaniach naukowych, kształceniu, relacjach z otoczeniem oraz zarządzaniu.

Ostatnie lata przyniosły wiele istotnych zmian dla szkolnictwa wyższego, dając nowe szanse rozwoju, ale również stwarzając istotne zagrożenia zwłaszcza w sferze finansowania badań i prowadzenia procesu dydaktycznego. Program rozwoju uczelni, a także jego podstawowych jednostek organizacyjnych, powinien być z jednej strony jasno określony, a z drugiej na tyle elastyczny aby można było w porę sprawnie uwzględnić zachodzące zmiany. Temu celowi służyć ma przedstawiona *Strategia* rozwoju Wydziału.

Systematyczne wdrażanie założeń tego dokumentu, z uwzględnieniem istotnych zmian zewnętrznych dotyczących szkolnictwa wyższego ma zapewnić jednostce wiodącą rolę w kraju, dostrzeganą również na świecie, a także stwarzać dogodne warunki do sukcesywnego wprowadzania i wdrażania innowacyjnych programów kształcenia, metod nauczania i uczenia się przez całe życie.

Realizacja tak założonych celów jest możliwa tylko przy pełnym zrozumieniu przez nas wszystkich, także doktorantów i studentów naszego Wydziału, zadań zawartych w *Strategii*. Jestem przekonany, że jedność i spójność działań wydziałowej społeczności ukierunkowana na wykonanie jasno określonych celów strategicznych doprowadzi do harmonijnego i dynamicznego rozwoju Wydziału Chemii, a tym samym przyczyni się do urzeczywistnienia naszych wizji Uniwersytetu i Wydziału.

Prof. dr hab. Henryk Koroniak

D z i e k a n

2. Z DOŚWIADCZEŃ I WIEDZY NASZYCH PROFESORÓW BUDUJEMY DZISIEJSZĄ TOŻSAMOŚĆ – CHEMICY UNIwersYTETU IM. ADAMA MICKIEWICZA W POZNANIU

Początki chemii jako dyscypliny naukowej w Poznaniu sięgają roku 1919, kiedy to powstała Wszechnica Piastowska. Ta pierwsza, poznańska, uniwersytecka uczelnia rozpoczęła swoją działalność niespełna 6 miesięcy po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, kończąc tym samym wielowiekowe starania Wielkopolan o posiadanie wyższej uczelni naukowej charakteryzującej się pełnym statusem akademickim. Nazwę: Wszechnica Piastowska zmieniono później na: Uniwersytet Poznański, a w roku 1955, w setną rocznicę śmierci Adama Mickiewicza, Uniwersytetowi nadano imię tego wielkiego poety.

Istniejące w Poznaniu, sięgające wieku XVI tradycje kształcenia pozwoliły na utworzenie podstawowych katedr naukowych, wymuszając jednocześnie konieczność zbudowania od początku zaplecza badawczego i dydaktycznego w zakresie kierunków przyrodniczych, w tym chemii.

W nowopowstałej uczelni chemia jako odrębny kierunek znalazła się na Wydziale Filozoficznym, z którego w 1925 roku wyodrębnił się Wydział Matematyczno-Przyrodniczy, zawierając w swojej strukturze katedry chemii. Laboratoria chemiczne znajdowały się początkowo w Collegium Minus, skąd Zakład Chemii Organicznej przeniesiony został po pożarze w 1920 roku, do podziemi Zamku. W roku 1922 rozpoczęto przy ulicy Grunwaldzkiej budowę neorenesansowego Collegium Chemicum, jednak ze względu na trudną sytuację ekonomiczną kraju, środki na ukończenie inwestycji pozyskano dopiero w związku z organizowaną w Poznaniu w 1928 roku Powszechną Wystawą Krajową, której budynek Collegium Chemicum użyczył miejsca. Katedry i laboratoria chemiczne zostały zainstalowane w nowej siedzibie dopiero w roku 1933.

Działalność dydaktyczną w ramach kierunku chemii rozpoczęto już w 1919 roku. W kwietniu tegoż roku utworzony został Zakład Chemii Organicznej, a kilka miesięcy później Zakład Chemii Fizycznej. Kierownictwo powstałych zakładów powierzono profesorom z Uniwersytetu Jagiellońskiego; odpowiednio Antoniemu Korczyńskiemu oraz Antoniemu Gałęckiemu. Prof. Antoni Gałęcki pełnił także, przez dwa lata, obowiązki kuratora Zakładu Chemii Nieorganicznej zanim, na rok, funkcję dyrektora tego zakładu objął prof. Edward Bekier. Po przedwczesnej śmierci prof. Korczyńskiego, kierownikiem Zakładu Chemii Organicznej został prof. Jerzy Suszko przybyły z Politechniki Lwowskiej, natomiast prof. Edwarda Bekiera, na stanowisku kierownika Zakładu Chemii Nieorganicznej zastąpił cieszący się opinią doskonałego organizatora prof. Tadeusz Miłobędzki. Prof. Miłobędzki przekształcił Zakład Chemii Nieorganicznej w cenioną placówkę naukową i dydaktyczną. Był założycielem Koła Chemików, a także autorem podręczników z chemii analitycznej w szczególności z analizy miareczkowej. Kierował powierzonym mu zakładem do roku akademickiego 1929/30, kiedy objął kierownictwo Katedry Chemii Nieorganicznej na Politechnice Warszawskiej. Kierownictwo Zakładu Chemii Nieorganicznej w Poznaniu przekazano adiunktowi prof. Miłobędzkiego, doc. Alfonsowi Krausemu, który funkcję tę pełnił do czasu przejścia na emeryturę. Działalność dydaktyczna w zakresie technologii chemicznej opierała się na wykładach zleconych. Początkowo prowadził je inż. Edward Habermann z Warszawy, a od 1936 roku doc. Jan Wiertelak. Kuratorem Zakładu Chemii Technologicznej był do czasu wybuchu II wojny światowej prof. Alfons Krause.

We wrześniu 1939 roku Uniwersytet Poznański poniósł znaczne straty w wyposażeniu aparaturowym i zbiorach bibliotecznych, został też wkrótce przekształcony w placówkę niemiecką. Polska kadra naukowa była represjonowana i wysiedlana. Wielu profesorów zginęło w czasie okupacji, wielu brało udział w tajnym nauczaniu akademickim. Chemicy z Uniwersytetu Poznańskiego prowadzili działalność dydaktyczną na Wydziale Lekarskim i Farmaceutycznym, później również na organizowanym przez prof. Gałęckiego Wydziale Przyrodniczym konspiracyjnego Uniwersytetu Ziemi Zachodnich, który powstał w 1940 roku w Warszawie. W styczniu 1945 roku przebywający w Krakowie pracownicy Uniwersytetu Poznańskiego utworzyli Tymczasową Komisję Administracyjną Uniwersytetu i Akademii Handlowej. Jej przewodniczącym został prof. Suszko współpracujący w ramach tajnego nauczania z Uniwersytetem Jagiellońskim. Prof. Suszko wrócił do Poznania 20 lutego 1945 roku.

Na skutek działań wojennych, a zwłaszcza pożaru, w lutym 1945 roku, Collegium Chemicum uległo zniszczeniu w ponad 60%. Pomimo trudności, w zniszczonym budynku już w październiku 1945 roku rozpoczęły działalność dydaktyczną Katedry Chemii: Organicznej, Nieorganicznej i Fizycznej. W roku 1947 dołączyła do nich Katedra Chemii Ogólnej kierowana przez prof. Anzelma Lewandowskiego, ucznia prof. Krausego oraz Katedra Chemii Technologicznej (później: Katedra Technologii Chemicznej), której kierownikiem został prof. Wieńczysław Kuczyński. Wymienione katedry weszły w skład utworzonego w 1951 roku Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii.

W latach sześćdziesiątych XX wieku, prof. Maciej Wiewiórowski, organik i biochemik, został pierwszym dyrektorem Instytutu Chemii z Radą Naukową składającą się z 24 profesorów, 5 przedstawicieli niesamodzielnymi nauczycieli akademickich oraz sekretarza oddziału PZPR. Rada Naukowa Instytutu Chemii uzyskała uprawnienia w zakresie nadawania stopni naukowych. Instytut działał nadal w ramach Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii, dokonano jednak ważnych zmian strukturalnych. Istniejące dotychczas katedry zostały przekształcone w zakłady o określonym profilu badawczym, działające na polu dydaktycznym w ramach 4 zespołów dydaktyczno-wychowawczych. Utworzono Zakłady: Chemii Nieorganicznej, Chemii Organicznej, Stereo- i Spektrochemii Organicznej, Chemii Fizycznej, Chemii Jądrowej, Technologii Chemicznej, Krystalografii, Dydaktyki Nauczania Chemii oraz Analizy Instrumentalnej. W tym okresie powstało także Środowiskowe Laboratorium Unikatowej Aparatury Badawczej oraz Studium Doktoranckie.

1 Września 1978 roku Instytut Chemii otrzymał prawa Wydziału. Całkowitą autonomię i nazwę Wydział Chemii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu uzyskał w październiku 1981 roku. Pierwszym Dziekanem Wydziału został mianowany prof. dr hab. Walenty Szczepaniak, do tego momentu Dyrektorem Instytutu Chemii.

W siedemdziesiątą rocznicę powstania Uniwersytetu w 1989 roku Wydział Chemii liczył 45 samodzielnych pracowników naukowych, którymi w większości byli uczniowie organizatorów poznańskiej chemii, profesorów: Gałęckiego, Suszki i Krausego.

W listopadzie tegoż roku władze Wydziału zorganizowały, przy pomocy ówczesnego Rektora UAM, chemika, prof. dr hab. Bogdana Marcińca, pierwsze ogólnopolskie spotkanie Dziekanów i Prodziekanów do spraw Dydaktycznych Wydziałów Chemii. Celem było przedyskutowanie głównych problemów związanych z pracą badawczą i dydaktyczną wydziałów chemii w Polsce. Spotkania te kontynuowane są do chwili obecnej ze stale wzrastającym zainteresowaniem i aktywnością.

Następne lata stanowiły kontynuację dynamicznego rozwoju Wydziału Chemii w obszarach działalności naukowej, jak również dydaktycznej i organizacyjnej, co znalazło odzwierciedlenie w ilości i jakości publikacji naukowych, ale także w modernizacji pomieszczeń dydaktycznych i pracowni badawczych oraz w zmianach w strukturze zatrudniania kadry.

W pierwszej dekadzie XXI wieku nastąpiło sfinalizowanie idei budowy nowego budynku Wydziału Chemii. Wmurowanie kamienia węgielnego miało miejsce 25 marca 2009 roku. 1 Października 2012 roku została oddana do użytku większa część gmachu nowego Collegium Chemicum przy ulicy Umultowskiej na Morasku. W budynku znajdują się: laboratoria naukowo-badawcze i dydaktyczne, sale wykładowe i seminaryjne, biblioteka z czytelnią oraz dziekanat. W wyniku realizacji II etapu budowy, w styczniu 2013 roku została ukończona dalsza część inwestycji.

Dzisiejszy Wydział Chemii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu wyrósł z fundamentów położonych w latach trzydziestych XX wieku. Realizowana obecnie na Wydziale tematyka naukowa stanowi kontynuację i rozwinięcie badań zapoczątkowanych przez twórców poznańskiej chemii, profesorów: Gałęckiego, Suszki i Krausego. Biorąc pod uwagę działalność naukową tych profesorów z okresów, w których związani byli z uczelniami odpowiednio w Krakowie, Warszawie, Lwowie, Berlinie czy Charlottenburgu, można z pełnym przekonaniem stwierdzić, iż tematyka badawcza aktualnie realizowana przez kolejne już pokolenia uczniów tych wybitnych uczonych nawiązuje nie tylko do polskich, ale i do europejskich, naukowych szkół chemicznych.

Obecną kondycję Wydziału Chemii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu dobrze oddają słowa napisane przez prof. dr hab. Henryka Koroniaka w 2000 roku:

„(...) najważniejszym i najcenniejszym kapitałem jaki nasz Wydział posiada i jakim dysponuje jest potencjał ludzki. Obecnie na Wydziale Chemii zatrudnionych jest około 300 pracowników etatowych, w tej liczbie 162 nauczycieli akademickich, wśród których jest 30 profesorów tytularnych (...) oraz 31 profesorów UAM. Tak licznej kadry nie ma żaden inny wydział chemiczny w Polsce. W chwili obecnej na naszym Wydziale studiuje około 900 studentów. Powiększyliśmy znacznie grono doktorantów, jest ich prawie 100.

Kadra Wydziału determinuje to, co rzeczywiście świadczy o jakości Wydziału. (...). Uważam, że jesteśmy postrzegani jako jeden z najważniejszych w Polsce ośrodków zaangażowanych zarówno w proces dydaktyczny jak i badania naukowe.”

Dzisiaj, na początku 2013 roku w niewielkim stopniu zmianie uległy liczby cytowane w powyższym fragmencie, jednak słowa te, wypowiedziane u progu obecnego stulecia nie straciły nic ze swojej aktualności.

3. METODOLOGIA I ETAPY PRACY

W celu dynamicznego i stabilnego rozwoju jednostki, instytucja, w której kadra zarządzająca wybierana jest na określony czas (kadencję), w demokratycznych wyborach, potrzebuje bezwzględnie jasno i precyzyjnie określonych celów i kierunków rozwoju. Uniwersytet jako instytucja, ale również jego pracownicy, doktoranci i studenci, znacznie efektywniej wykonuje swoje zadania znając zasady funkcjonowania jednostki nie tylko w okresie jednego miesiąca czy roku, ale w perspektywie wieloletniej. Uniwersytetowi, a w dalszej kolejności Wydziałom, potrzebna jest strategia rozwoju. Zarys jej głównych celów znalazł się w programie wyborczym JM Rektora prof. dr hab. Bronisława Marciniaka zaprezentowanym w trakcie kampanii wyborczej już wiosną 2008 roku.

Przyjęcie przez Senat UAM w dniu 29 czerwca 2009 roku misji, wizji oraz celów strategicznych i operacyjnych, a następnie opublikowanie i promocja tekstu zamyka ostatni etap przygotowania Strategii Rozwoju Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Moment ten jednocześnie otwiera drogę, a także wskazuje kierunki działania do tworzenia *Strategii* rozwoju uniwersyteckim jednostkom organizacyjnym.

Koniecznością zatem stało się, potwierdzone zmianami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 18.03.2011 roku, opracowanie dokumentu jakim jest *Strategia* dla Wydziału Chemii. Zgodnie z art. 70 znowelizowanej ustawy do kompetencji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej Uczelni należy w szczególności opracowanie strategii rozwoju jednostki, zgodnej ze strategią rozwoju Uczelni. Realizując ten ustawowy obowiązek Dziekan Wydziału Chemii – prof. dr hab. Henryk Koroniak na podstawie § 72 ust. 3. Statutu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 30 stycznia 2012 r., 18 listopada 2012 roku utworzył Komisję Dziekana Wydziału Chemii UAM do Spraw Rozwoju, w skład której powołał: prof. zw. dr hab. Grzegorza Schroedera – byłego dziekana Wydziału Chemii pełniącego funkcję przewodniczącego Komisji, dwóch profesorów pełniących w obecnej kadencji (2012-2016) funkcje prodziekanów, kierowników zespołów dydaktycznych, po jednym przedstawicielu z każdego zespołu dydaktycznego, przedstawiciela doktorantów, przedstawicielkę studentów oraz sekretarza Komisji.

Godząc się na pracę w Komisji jej członkowie zbiorowo i indywidualnie, oprócz wniesionego ogromnego zaangażowania, przyjęli na siebie odpowiedzialność za przygotowanie *Strategii*.

Praca nad dokumentem prowadzona była podczas wielu spotkań ogólnych i grupowych. Głosy w dyskusji posłużyły do wielokrotnych modyfikacji zapisów poszczególnych elementów *Strategii* ale przede wszystkim do zdefiniowania misji i wizji, jak również celów strategicznych Wydziału Chemii.

Pierwszym zadaniem Komisji było opracowanie wizji i misji Wydziału Chemii. Wizja uwzględnia oczekiwania, dotyczy przyszłości, określa obowiązujące statutowo umiejscowienie Wydziału w strukturze UAM. Formuła misji naszego Wydziału zawiera elementy programowe, a także wyraża oczekiwania, które staną się udziałem uczelnianej społeczności. W trakcie budowy wizji i misji Komisja zapoznała się z dokumentami strategicznymi innych uczelni krajowych i zagranicznych. Ostateczne sformułowania poprzedzone były szczegółową analizą i dyskusją.

Budowa *Strategii* oparta została na dwóch elementach: strategicznej analizie i diagnozie stanu obecnego Wydziału oraz jego otoczenia. Analizy strategicznej dokonano

według metodologii SWOT (S-strengths – silne strony; W-weaknesses – słabe strony; O-opportunities – możliwości, szanse; T-threats – zagrożenia) – analizy silnych i słabych stron Wydziału oraz interakcji z czynnikami otoczenia zewnętrznego – szanse i zagrożenia.

W oparciu o wyniki analiz opracowano cele strategiczne i operacyjne oraz zadania do wykonania w następujących obszarach: badania naukowe, kształcenie, zarządzanie, relacje z otoczeniem zgodnie z powszechnie stosowaną zasadą SMART wg której cele muszą być: S-skonkretyzowane, M-mierzalne, A-akceptowalne przez społeczność akademicką, R-realne w odniesieniu do zasobów Uczelni, T-terminowe. Wypracowane podczas pracy Komisji cztery cele strategiczne wyznaczają kierunek działania, *Strategię* Wydziału.

4. WIZJA WYDZIAŁU CHEMII

Pragniemy, aby Wydział Chemii był profesjonalnie zarządzaną, podstawową jednostką organizacyjną Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, zapewniającą najwyższy poziom badań naukowych i kształcenia.

5. MISJA WYDZIAŁU CHEMII

Misją Wydziału Chemii UAM jest poszerzanie wiedzy, zapewnianie kadr specjalistów i inspirowanie kierunków rozwoju społeczeństwa i gospodarki. Misję będziemy realizować przez:

- prowadzenie badań naukowych i kształcenie;
- tworzenie postępu naukowego;
- otwartość na szeroką współpracę;
- kierowanie się etycznymi zasadami;
- kształcenie wysoko wykwalifikowanej kadry;
- systematyczne modernizowanie programów kształcenia;
- zapewnienie dostępu do najnowocześniejszego warsztatu badawczego;
- profesjonalne zarządzanie;
- rozwój kultury jakości zarówno w badaniach naukowych jak i kształceniu;
- integrację społeczności akademickiej wokół rozwiązywania problemów badawczych i procesu kształcenia;
- inspirowanie i odpowiadanie na potrzeby społeczno-gospodarcze środowiska;
- harmonijne łączenie na różnych poziomach kształcenia, powszechności i masowości z elitarnością.

Mocnymi stronami naszej działalności w określonych obszarach są:

BADANIA NAUKOWE

1. Zaangażowana wysoko wykwalifikowana kadra
2. Bogata oferta biblioteczna i zasoby czasopism oraz baz danych on-line
3. Finansowanie uwzględniające aktywność naukową
4. Szeroki zakres prowadzonych badań oraz swoboda wyboru tematyki badawczej
5. Publikacje w prestiżowych czasopismach naukowych
6. Współpraca z ośrodkami badawczymi o bardzo wysokiej renomie

KSZTAŁCENIE

1. Duży potencjał kadry dydaktycznej i dobra infrastruktura
2. Stopniowy rozwój internacjonalizacji kształcenia na Wydziale
3. Rozwijanie mobilności studentów, doktorantów i kadry
4. Studia międzynarodowe
5. Dobrze wyposażona biblioteka

RELACJE Z OTOCZENIEM

1. Aktywne uczestnictwo naukowców Wydziału Chemii w promocji chemii w programach typu: „Noc naukowców”, „Drzwi otwarte” oraz „Targi edukacyjne”
2. Efektywna współpraca Wydziału Chemii z centrami naukowymi oraz Poznańskim Parkiem Technologicznym w realizacji badań naukowych
3. Obecność Członków Rady Wydziału Chemii UAM w wybieralnych centralnych organach zajmujących się nauką
4. Zajęcia terenowe dla studentów w zakładach przemysłowych
5. Powołane klasy akademickie

ZARZĄDZANIE

1. Otwartość Zarządzających na działania projakościowe
2. Sprawnie działający wydziałowy Dział zaopatrzenia i rozliczeń finansowych
3. Jasno zdefiniowany podział kompetencji osób zarządzających Wydziałem
4. Jawność podejmowanych decyzji
5. Powiązanie systemu finansowania badań naukowych z osiągnięciami naukowymi
6. Kadra o dużej wiedzy z zakresu zarządzania, uczestnicząca również aktywnie w ogólnokrajowych gremiach wytyczających kierunki rozwoju nauki

6. CELE STRATEGICZNE

6.1 CEL STRATEGICZY 1

BADANIA NAUKOWE na najwyższym poziomie

Wydział Chemii to podstawowa jednostka organizacyjna Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu o charakterze badawczym zatrudniająca wysoko wykwalifikowaną kadrę naukową. Proces dynamicznego rozwoju jednostki, jako Wydziału badawczego, można przyspieszyć na kilka sposobów. Jednym z nich jest zwiększanie środków budżetowych rozdzielanych konkursowo na badania naukowe. Kluczową rolą Uniwersytetu jest prowadzenie badań podstawowych, czyli poszerzających wiedzę o otaczającej nas rzeczywistości, nie mających jednak natychmiastowego przełożenia na gospodarkę.

W celu realizacji misji konieczne będzie przeprowadzenie na Wydziale szeregu zmian zarówno w ocenie pracowników naukowych, jak i w systemie organizacyjnym. Istotne stanie się wprowadzenie jakościowych kryteriów oceny, wpływających na finansowanie statutowe, a w szczególności skupienie się na publikacjach rozwiązujących istotne problemy naukowe, publikowanych w najlepszych czasopismach naukowych.

W najbliższym czasie, z powodu zalewu informatycznego, potrzebujemy nie tylko znacznie skuteczniejszej promocji osiągnięć naukowych, szczególnie wśród otoczenia społeczno-gospodarczego, ale również intensyfikacji współpracy między badaczami na Wydziale i otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Badania naukowe na światowym poziomie wymagają pewnej masy krytycznej, zatem na Wydziale konieczna staje się wymiana doświadczeń i konsolidacja zainteresowań naukowych, a tym samym grup badawczych. Brak specjalistów na Wydziale z kilku ważnych dziedzin chemii utrudnia kompleksowe rozwiązywanie problemów istotnych dla gospodarki jak i społeczeństwa. Szczegółowe zadania w obszarze badań naukowych zostały zawarte w kartach strategicznych z podziałem na pięć celów operacyjnych.

CELE OPERACYJNE

6.1.1. Wspieranie rozwoju naukowego pracowników

- 6.1.1.1. Utrzymanie najwyższych kategorii naukowych Wydziału jako podstawowej jednostki organizacyjnej Uniwersytetu
- 6.1.1.2 Budowa systemu oceny jakości badań oraz powiązania finansowania badań z efektami naukowymi
- 6.1.1.3 Wylanianie i wspieranie jednostek o wybitnym potencjale naukowym i intelektualnym

6.1.2. Poszerzanie interdyscyplinarności badań naukowych

- 6.1.2.1. Przewycięzanie barier dzielących poszczególne dyscypliny nauki poprzez tworzenie wspólnych płaszczyzn i zespołów badawczych
- 6.1.2.2. Prowadzenie wspólnych badań z innymi ośrodkami naukowo-badawczymi

6.1.3. Umiejdzynarodowienie badań

- 6.1.3.1. Zwiększanie międzynarodowej wymiany badaczy
- 6.1.3.2. Upowszechnianie i promocja wyników badań
- 6.1.3.3. Zwiększenie liczby publikacji o zasięgu międzynarodowym

6.1.4. Wzmocnienie infrastruktury badawczej

- 6.1.4.1. Rozwiązania organizacyjne zmierzające do efektywnego wykorzystania infrastruktury badawczej
- 6.1.4.2. Rozbudowa systemu biblioteczno – informacyjnego
- 6.1.4.3. Ciągła rozbudowa systemu informatycznego
- 6.1.4.4. Dokumentacja i archiwizacja zbiorów materialnych i elektronicznych dla celów społeczno-kulturowych oraz badawczych

6.1.5. Wdrożenie systemu ochrony i korzystania z własności intelektualnej

6.2. CEL STRATEGICZY 2

Najwyższa jakość KSZTAŁCENIA

Modernizacja procesu kształcenia jest zdeterminowana przez wdrażanie Krajowych Ram Kwalifikacji (KRK) dla Szkolnictwa Wyższego wynikające z rozwoju Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego (EOSW) i Procesu Bolońskiego. Nakłada to z jednej strony konieczność zachowania spójnych zasad w budowaniu EOSW, ale z drugiej strony pozwala na tworzenie KRK specyficznych dla systemu kształcenia w każdym kraju. W Polsce proces modernizacji kształcenia został zapoczątkowany nowelizacją ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w 2011 roku i wydanymi w celu jej wykonania rozporządzeniami ministra.

Przygotowanie programów kształcenia zgodnie z wymaganiami KRK (przepisami zawartymi w aktach prawnych), misją i strategią uczelni oraz jednostki prowadzącej studia, a także z regulacjami przyjętymi na poziomie uczelni stanowi pierwszy etap wdrażania KRK. Jest to etap, w którym czynny udział brały tylko wybrane grupy społeczności akademickiej. Przed nami zadanie znacznie trudniejsze – implementacja opracowanych programów kształcenia; trudniejsze dlatego, że wymaga zmian w sposobie postrzegania procesu kształcenia przez wszystkich członków społeczności akademickiej. Taka zmiana wymaga wiedzy na temat nowych metod kształcenia umożliwiających osiągnięcie przez studenta i doktoranta założonych efektów kształcenia, a także na temat sposobów sprawdzania osiągnięcia efektów kształcenia i kryteriów oceniania oraz implementacji tych metod.

Czeka nas sporo pracy w zakresie przekazywania/zdobywania tej wiedzy i umiejętności. W tym zakresie jawi się bardzo ważna rola jednostek „projakościowych” działających w strukturze wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia na Wydziale. Z kolei jednostka oceniająca jakość kształcenia (WZOJK – wydziałowy zespół ds. oceny jakości kształcenia) będzie odpowiedzialna za właściwe stosowanie wszystkich procedur i ostatecznie powinna potwierdzić, że system kształcenia na Wydziale zapewnia osiągnięcie przez absolwenta efektów kształcenia zdefiniowanych w programach kształcenia. W tym kontekście należy podkreślić niezmiernie ważny element przygotowania i realizacji programów kształcenia jakim jest sformułowanie właściwych procedur działania systemu zarządzania jakością kształcenia na Wydziale.

Proponowane cele strategiczne dla osiągnięcia najwyższej jakości kształcenia na Wydziale Chemii mają na uwadze wszystkie wyżej wymienione aspekty.

CELE OPERACYJNE

6.2.1. Rozwój wewnętrznego systemu oceny i zapewnienia jakości kształcenia

6.2.2. Uporządkowanie zasad organizacyjnych i programowych na trzech poziomach studiów

6.2.3. Podnoszenie kompetencji nauczycieli akademickich i doktorantów

6.2.4. Zróżnicowanie oraz zwiększenie oferty i trybów studiów

6.2.4.1. Wprowadzenie studiów interdyscyplinarnych międzyobszarowych

6.2.4.2. Budowa oferty i promowanie kształcenia ustawicznego (LLL)

6.2.4.3. Wspieranie nowych technologii kształcenia

6.2.4.4. Przystosowanie procesu i warunków kształcenia dla potrzeb osób niepełnosprawnych

6.2.5. Kształtowanie kompetencji absolwenta

6.2.5.1. Kształtowanie kwalifikacji i kompetencji osobowościowych zgodnych z oczekiwaniami społecznymi, rynku pracy oraz Krajowymi Ramami Kwalifikacji

6.2.5.2. Wspieranie samorządności studenckiej i doktoranckiej

6.2.6. Wspieranie samodzielności studentów I i II stopnia

6.2.6.1. Zwiększenie udziału pracy własnej w programach studiów

6.2.6.2. Indywidualizacja procesu kształcenia

6.2.6.3. Rozwój studenckiego ruchu naukowego

6.2.7. Internacjonalizacja kształcenia

6.2.7.1. Zwiększenie oferty zajęć w językach kongresowych

6.2.7.2. Wzrost mobilności studentów i nauczycieli akademickich

6.2.7.3. Tworzenie wspólnych programów studiów z uczelniami zagranicznymi

6.2.8. Rozbudowa nowoczesnej infrastruktury kształcenia

6.2.8.1. Informatyzacja procesu kształcenia

6.2.8.2. Nowoczesne laboratoria dydaktyczne

6.3 CEL STRATEGICZY 3

Wydział OTWARTY na otoczenie

Nowe możliwości lokalizacyjne i lokalowe nowego budynku stwarzają doskonałe warunki do tworzenia konkurencyjnego, otwartego oraz wychodzącego naprzeciw potrzebom społeczno-gospodarczym Wydziału Chemii UAM. Brak spójnej polityki i regularnych działań promocji Wydziału i „chemii” w mieście, regionie czy w kraju, powoduje spadek aktywności w zakresie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Takie działania powodują brak zainteresowania gospodarką i przemysłem, wspólnymi działaniami zmierzającymi do patentowania czy wdrażania nowych technologii. Efektywna współpraca z otoczeniem, dzięki wysoko wykwalifikowanej kadrze naukowej oraz dostępność aparatury, możliwa jest dzięki wprowadzeniu akredytacji laboratoriów badawczych, organizowaniu szkoleń, kursów, konferencji czy seminariów. Konieczne jest więc stworzenie dodatkowych narzędzi zarządzania, które będą promować i odpowiadać na potrzeby społeczno-gospodarcze. Niezmiernie ważne staną się również zadania *Strategii* związane z promowaniem jednostki, jako otwartej na otoczenie, poprzez np. zorganizowanie „Dnia Chemika” oraz udział w innych imprezach promujących wiedzę i naukę. Realizując *Strategię*, bardzo istotne stanie się wykorzystanie szansy rozwoju Wydziału poprzez powstanie Wielkopolskiego Centrum Zaawansowanych Technologii, oraz stała współpraca z Poznańskim Parkiem Naukowo-Technologicznym i innymi jednostkami naukowymi w Polsce.

CELE OPERACYJNE

6.3.1. Wzrost znaczenia kulturotwórczej roli uczelni w regionie

6.3.1.1. Wzmocnienie promocji nauki i edukacji

6.3.2. Otwarcie na potrzeby i aspiracje edukacyjne społeczności miasta i regionu

6.3.2.1. Współpraca z powszechnym systemem edukacyjnym

6.3.2.2. Doskonalenie kwalifikacji zawodowych i uzyskiwanie stopni naukowych dla osób spoza sektora naukowego

6.3.3. Otwarcie wydziału na potrzeby gospodarki opartej na wiedzy

6.3.3.1. Transfer wiedzy do gospodarki i współpraca z przedsiębiorstwami oraz rynkiem pracy

6.3.4. Wzmacnianie więzi z absolwentami uczelni

6.3.5. Intensyfikacja współpracy z władzami miasta i regionu

6.4 CEL STRATEGICZY 4

Wydział profesjonalnie ZARZĄDZANY

Prowadzenie badań na najwyższym poziomie, kształcenie odpowiadające na potrzeby rynku pracy, a jednocześnie zapewniające nabór młodej kadry naukowców, oraz efektywne relacje z otoczeniem wymagają profesjonalnego zarządzania. W osiągnięciu tak ambitnego celu jakim jest wprowadzenie najwyższych standardów w każdym z tych obszarów, niezmiernie ważna będzie sukcesywna realizacja opracowanej *Strategii*.

Powszechna interdyscyplinarność nauki, nieustanne przenikanie się specjalności, dyscyplin i dziedzin naukowych, problemy związane z niżem demograficznym oraz kryzysem gospodarczym to warunki w których przyszło nam tworzyć *Strategię*. Stanowią one jednak podstawę do zadania sobie pytania, czy obecne standardy zarządzania Wydziałem odpowiadają na wyzwania współczesności? W stanie obecnym opowiadamy się za utrzymaniem ogólnych ram struktury Uczelni, ale mamy też na względzie niezbędne uelastycznienie struktur Wydziału w najbliższej przyszłości, a także efektywne wykorzystanie przestrzeni nowego budynku oraz infrastruktury badawczej i dydaktycznej. Innym ważnym problemem w formułowaniu *Strategii* jest brak jasnych informacji o głębokości zapowiadanej decentralizacji struktur Uniwersytetu. Rodzi to potrzebę stałego monitorowania procesu zarządzania Wydziałem oraz podejmowanie działań przygotowujących Wydział do planowanych zmian modelu zarządzania uczelnią.

Idąc naprzeciw współczesnym wymogom istotne staje się zarządzanie marką, budowanie wizerunku Uczelni, jak również Wydziału poprzez: promowanie badań naukowych, kształcenie na najwyższym poziomie, optymalną współpracę z otoczeniem z uwzględnieniem zmieniających się warunków społecznych, gospodarczych i politycznych. Dlatego ten cel strategiczny musiał znaleźć się w *Strategii*.

Podczas realizacji *Strategii*, niezmiernie ważne staną się zadania dotyczące współpracy z innymi jednostkami organizacyjnymi Uniwersytetu oraz pozauczelnianymi jednostkami naukowymi, naukowo-badawczymi w kraju, ale także i za granicą. Wiąże się to z podjęciem działań mających na celu utworzenie podmiotu, który umożliwi trwałe zakotwiczenie Wydziału na Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej.

Zarządzanie jest narzędziem używanym przez ludzi, którzy są motorem wszelkiego działania, dlatego też utworzenie przejrzystego systemu zatrudniania, awansu naukowego i zawodowego, systemu nagradzania, silna motywacja do podnoszenia kwalifikacji zawodowych, także pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, rodzi atmosferę współpracy, która może stanowić najpewniejsze rozwiązanie gwarantujące osiągnięcie sukcesu.

CELE OPERACYJNE

6.4.1. Wprowadzenie strategicznego zarządzania Wydziałem Chemii

- 6.4.1.1 Opracowanie Strategii Rozwoju Wydziału na lata 2013-2019
- 6.4.1.2 Demokratyzacja zarządzania
- 6.4.1.3 Zarządzanie marką i kształtowanie wizerunku UAM / Wydziału

6.4.2. Udoskonalenie kultury organizacyjnej

- 6.4.2.1. Kształtowanie umiejętności organizacyjnych promujących profesjonalizm zawodowy

6.4.3 Zwiększenie efektywności pracy administracji wydziałowej i innych jednostek organizacyjnych

- 6.4.3.1. Wprowadzenie mechanizmów stałego podnoszenia jakości procesów organizacyjnych poprzez wdrożenie systemu zarządzania jakością i zarządzania problemami
- 6.4.3.2. Dostosowanie struktur organizacyjnych do bieżących potrzeb Uczelni/Wydziału
- 6.4.3.3. Wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów

6.4.4. Przekształcenie procesu administrowania w proces zarządzania kadrami

- 6.4.4.1. Podniesienie rangi zasobów ludzkich do poziomu zasobów strategicznych
- 6.4.4.2. Podniesienie atrakcyjności uczelni jako pracodawcy

6.4.5. Doskonalenie zarządzania finansami

- 6.4.5.1. Wdrożenie procesu planowania finansowego i kontroli finansowej
- 6.4.5.2. Usprawnienie analityki finansowej

6.4.6. Rozwój infrastruktury Wydziału Chemii dla zapewnienia najwyższej jakości badań i kształcenia

- 6.4.6.1. Pozyskiwanie środków zewnętrznych na inwestycje/adaptacje/remont